

maalet skal afgjøres ved denne Leilighed. Den ærede Taler vil vistnok ogsaa selv, ved nærmere at tænke sig om, indrømme, at der har været Leiligheder, hvorved Borgervæbningen har gjort Tjeneste, og hvorved dens Tjeneste ikke vilde kunne have været undværet, medmindre man havde haft nogen Erstatning at sætte istedet. Der er mange Leiligheder, f. Ex. ved Sldebrande og Dpløb, hvor Borgervæbningen har gjort Tjeneste for Politiet, og der er andre Leiligheder, hvorved den har støttet Hæren ved at gjøre Bagttjeneste, ved at lægges ind paa Søforterne og deslige. Ingen vil for Alvor kunne negte, at Borgervæbningens Tjeneste har gjort Nytte ogsaa i de seneste Aar, og det er i alt Fald Regjeringens bestemte Opfattelse, at den ikke vil kunne undværes, medmindre der paa anden Maade skaffes et Supplement tilveie, baade til Politiet og til Hæren. Jeg veed ikke, om det virkelig skulde være nødvendigt for mig yderligere at fremhæve, at der ikke kan rettes nogen streng Behreidelse, og navnlig en ikke nær saa streng som den, den ærede Taler rettede til Regjeringen i Anledning af, at de Forhandlinger, der ere førte imellem Krigs- og Justitsministeriet angaaende Borgervæbningens Omorganisation, endnu ikke ere førte til Ende. Der ærede Taler sagde, at disse Forhandlinger vare førte i 20 Aar; men dette maa virkelig opfattes med en ganske betydelig Modification, thi Forhandlingerne ere ikke førte i 20 Aar, ja neppe i 2 Aar og paa den Basis, at man skulde komme til en virkelig Omorganisation eller, om man saa vil, til en Ophævelse af Borgervæbningen.

B. Christensen: Jeg hører til dem, der ved Finantslovens 2den Behandling stemte for Borgervæbningens Bibeholdelse. Jeg maa imidlertid tilstaae, at det er ikke Hensynet til det Moment, den ærede Justitsminister idag har udhævet, nemlig at der skulde være Noget imod at ophæve den delsvis ved at negte Statens Bidrag til den, der har udøvet Indflydelse paa min Stemmegivning i saa Henseende, men hvad der er afgjørende for mig, er, at vort Forsvarsvæsens Udvikling endnu i dette Dieblif for en meget væsentlig Deel er

ufuldført. Forstærkningen eksisterer saaledes kun paa Papiret, og den er dog en Fjerdedeel af den paaregnede Forsvarsstyrke. Saalænge vi ligge under Udvikling af vor nye Hærordning, og saalænge den almindelige europæiske Stilling endnu stædse er en saadan, at det paa ingen Maade kan siges at være utænkeligt, om jeg endog haaber, at det ikke vil skee, at vi kunne have et næsten overvældende Angreb at gaae imøde, kan jeg vanskelig uden en trængende Nødvendighed give min Stemme til at indskrænke noget af de bestaaende Forsvarsmidler. Jeg maa derfor tilstaae, at jeg ikke troer, den Tid nogenstunde vil komme, da navnlig Hovedstaden Kjøbenhavn kan ville eller bør tillades at være uden en meget betydelig og velorganiseret Borgervæbning. Man tør ikke argumentere fra, at man antager — det være med Ret eller med Uret —, at den bestaaende Væbning fra et militært Standpunkt lader overmaade Meget tilbage at ønske, thi allerede derved, at den er tilstede, har den selv fra et militært Standpunkt nogen Betydning; man kan tvistes om hvormegen, men nogen Betydning har den, og det forekommer mig umuligt, at man kan tvivle derom. Hertil kommer endnu, at mange ærede Medlemmer efter min Opfattelse feile — saaledes ogsaa en af de Talere, vi idag have hørt —, naar de argumentere for Ophævelsen af Borgervæbningen derfra, at Statsmagter, forsaavidt den skulde behøve væbnet Understøttelse med Hensyn til Politiforordenen, har Forstærkningsmandskabet, som nu tildeels stifter under Borgervæbningen. Dette er dels ikke ganske saa, og dels vilde Forstærkningsmandskabet paa ingen Maade have den Betydning for den offentlige Ordens Haandhævelse paa en lykkelig og god Maade i en fri Stat, som Borgervæbningen har. Det er upaatvivlelig uhyggeligt og maastee skadeligt for den egentlige Hær at skulle bruges imod Borgerne, selv imod forvildede Borgere i bevægede Tider, men da er det netop, at den godt organiserede Borgervæbning har et overordentligt Værd. Jeg giver det ærede Medlem for Velle Ant (Berg), som saa levende har interesseret sig for denne Sag, Ret i, at Spørgsmaalet om at faae denne Væbning omordnet er gammelt,